

Роботодавцям компенсують зарплату, виплачену тимчасово переміщеним особам

25 вересня 2015 набрала чинності Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку здійснення заходів сприяння зайнятості, повернення коштів, спрямованих на фінансування таких заходів, у разі порушення гарантій зайнятості для внутрішньо переміщених осіб». Вказаний порядок визначає умови, механізм здійснення районними, міськими, районними у містах та міськрайонними центрами зайнятості державної служби зайнятості заходів сприяння зайнятості, повернення коштів, спрямованих на фінансування таких заходів, у разі порушення гарантій зайнятості для внутрішньо переміщених осіб. Втім його дія не поширюється на роботодавців, які є бюджетними установами.

Відтепер зареєстрованому безробітному з числа внутрішньо переміщених осіб встановлена **компенсація фактичних транспортних витрат** на переїзд до іншої адміністративно-територіальної одиниці місця працевлаштування. Також зареєстрованому безробітному з числа внутрішньо переміщених осіб встановлена **компенсація витрат для проходження попереднього медичного та наркологічного огляду**, якщо це необхідно для працевлаштування. **Компенсуються витрати роботодавця на оплату праці** за працевлаштування на умовах строкових трудових договорів зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб.

Також відбувається компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб, на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб.

Фінансування зазначених заходів здійснюється в межах строку дії довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи. У разі закінчення строку її дії фінансування зупиняється, а після продовження строку поновлюється.

Компенсація витрат на оплату праці зазначених осіб не здійснюється у разі, коли роботодавець має заборгованість із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування. Також такі витрати не компенсуються, якщо роботодавець визнаний банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство.

Компенсація витрат роботодавця на оплату праці виплачується щомісяця в розмірі фактичних витрат на оплату праці осіб, прийнятих за направленням базових центрів зайнятості, але не вище середнього розміру заробітної плати штатного працівника, що склався у відповідному регіоні за минулий місяць, або обчисленої з неї відповідної суми в разі, коли особа працювала неповний місяць.

Зазначені витрати включають основну та додаткову заробітну плату та суму єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, нарахованого на такі виплати.

Роботодавець, який працевлаштував зазначену особу для отримання компенсації протягом двох місяців з дня працевлаштування подає центру зайнятості заяву про компенсацію витрат на оплату праці довільної форми та копії трудового договору між ним і працівником або розпорядчого акта про прийняття на роботу, завірені в установленому порядку.

У разі звільнення працівника, за якого виплачується/виплачувалася компенсація до закінчення строку збереження гарантій зайнятості роботодавець повертає суму одержаної компенсації в повному обсязі.